

1881-11-26

þÿ “ ½ É Ã Ä ¿ À ¿ ⁻ · Ã ¹ Â : À ± Á ± ⁰ ± » ¿ Í ½ Ä
þÿ ± Í , ¹ Â ¿ ¹ μ ½ Ä μ Ä É μ Ã É Ä μ Á ¹ ° Î
þÿ μ ^¾ É Ä μ Á ¹ ° Î Ã Å ½ ´ Á ¿ ^¼ · Ä ± ⁻ · ^¼ Î ^½

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11269>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Συνδρομή έτη οία προεληλυθα, εν ταύτ. πώλεσι της Κύπρου σελίνια δέκα. Έν τοίς χωρίοις υπέρ
για έτη Έν τῷ Έξωτερικῷ φράγμα εἰκοσιν.—Εἰδοποιήσεις ἡ διατριβαὶ καταχωρίζονται πρὸς ἕνα
πρὸς ἕνα ἑκατομμύριον. Έξωτερικῶν ἡ Διατριβῶν πρὸς ἕνα ἑκατομμύριον. Έξωτερικῶν ἡ Διατριβῶν πρὸς ἕνα
καταχωρίζονται δωρεάν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται ἡ ἀδθις οἱ ἐν
τε τῷ ἔσωτερικῷ ἢ τῷ ἔξωτερικῷ
Συνδρομηταὶ ἡμῶν ὅσοι δὲν ἐτέλε
σαν εἰσέτι τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν
να εὐαρεστηθῶσι να πληρώσωσι
ταύτην, ἀναλογιζόμενοι τὰς διαπά
νας, ὧν ἔχει ἀνάγκην μία ἐφημε
ρίς ὅπως ἐκδίδηται Ἡ συνδρομὴ
εἰς πᾶσαν ἐφημερίδα εἶναι προ
πληρωτέα, ἐπομένως ἂν ἀδικον
εἶναι να ὀφείλωνται εἰσέτι ἡμῖν
συνδρομαὶ ἐγγιζούσης ἡδὴ τῆς λή
ξεως τοῦ ἀπο τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἡ
μετέρου φύλλου ἔτους
Ἡ Σύμβασις.

Ο ΜΕΓΑΛ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ.

(συνέχ. ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ 47 φύλλου.)

"Όταν παρ' ἄλλοις λαοίς, παρὰ
τῷ Ἰταλικῷ π. χ., δὲν ἠδυνήθη
σαν να ἐξαφανίσωσι τὸ "φυσικὸν"
τοῦτο αἰσθημα τῆς ἀμοιβαι
ας συμπαθείας αἱ φρικιλέαι διαί
ρέσεις του κατὰ τὸν Μεσαιῶνα, δι
ατὶ παραδέχεσθε ἢ ἀξιοῦτε να
παραδεχθῶσι ἢ οἱ νῦν προϊστάμε
νοι Ἰμῶν—ἄνδρες περιφανεῖς ἢ
ἐν τῷ κόσμῳ τῷ φιλολογικῷ—ὅτι
παρ' ἡμῖν ἐλησμονήθησαν τὰ ἀν
τίτροφα προηγούμενα [ἀνάγνωτε
τὴν ἱστορίαν—Ἀποσάβη των Ἰώ
νων, Εὐαγόρας, Κίμων] ἢ ἐχρειά
ζοῦτο προκυγάνδει ἢ ἀρχιπροκα
γαυδαῖς ἢ πρόξενοι! διὰ να ἐμ
πνεύσωσι ἡμῖν τὸ "φυσικὸν" τοῦ
το αἰσθημα; Μήπως φρονῆτε ὅτι
καθὼς δὲν δυνάμεθα να παρακα
θῆσωμεν εὐπρόσωποι παρὰ τοῖς
Ἰμετέροις Φίλοις, Ὁγγλυ, Σίγαρ
ἢ Κίγε ὡς δικασταὶ ἢ παρὰ τοῖς
Ἰμετέροις Φίλιππον ὡς μηχανικοὶ
ἢ ὡς φιλοσοφῶμεν ὡς διοι
καταπλερόως τῷ Ἰμετ. Κό
παι π. χ. πρὶν μας μαρφώσωσι
τὰ ἄγγλικά σχολεία ποῦ αἰδέσθ
μῶν Ἰπρίτερ, ἢ ὡς θαυμάσια σχο

λή. ἐξ ἧς ἐκλέγονται οἱ Ἰγγλοι
δικασταὶ" [διὰ να μὴ δικάζωσιν ὁ
μωσ σέρυαν βέ νιζά μ. ὡς οἱ
παρ' ἡμῖν διορισθησόμενοι], δὲν εἶ
ναι δυνατὸν ἡμῖν να γνωρίζωμεν
οὐδὲ τὴν ἡμετέραν κᾶν ἰσορίαν;
ὡ τῆς... ἀπλοϊκότητος! Ἰλλά προ
βῶμεν.

"Ἐὰν μερίς τις τῶν κατοίκων
δικαιῶται να θεωρῆ ἑαυτὴν ἡδέκη
μένην, τοῦτο, φρονῶ, θὰ ἐπετρέ
πετο μόνον τοῖς Τούρκοις, ἢ οὐ
δὲ ἐτολμησέ ποτέ τις να ἐκφέρῃ
κατ' αὐτῶν τὰς κατ' ἡμῶν μορφὰς
ἢ ἐμπαιγμοὺς [γέλωτες], ἐπιφω
νεῖ παρακατιῶν ὁ μὴ μισέλλην Μ.
Ἰρμοσης, ὁ δὲ ἄλλοτε ποτε Τούρ
κος Δήμαρχος κατέπειν ἀνασεναγ
μὸν ἢ ἐσπόγγισεν ἕν δάκρυ, ὑπο
δέτομεν ... "Ὡ, τί ἂν τις Ἰμᾶς
προσεῖπὼν ὀρθῶς ἂν προσεῖποι,
Ἰξοχώτατε! Καὶ θὰ ἐλέγετε τοι
αὐτὰ πυρόντων τῶν προξένων ἢ
ἀρχιερέων ἢ ξένων ὑπηκόων, τοὺς
ὁποίους παρεδώκατε εἰς τὴν διά
κρισιν τῶν διαβοήτων Καθῆδων
ἐντὶ πρότερον οὐ μόνον αὐτοὺς δὲν
εἶχον τὸ προνομίον να ἀδι
κῆσωσιν, ἀλλ' ἔσωζον οὗτοι ἀ
πὸ τὰς ἀρπακτικὰς των χειρας ἢ
πολλὰ τῶν θυμάτων των..." Ἰν
γνωρίζον οἱ ὑπάλληλοι ἀκρασταὶ
Ἰμῶν, Ἰξοχώτατε, ὅτι οἱ μὲν πρό
ξενοὶ ἀπεκάλεσαν κατὰ πρόσωπον
ἐλέπτας τοὺς Καθῆδους, ἢ εἶχον
τόσας ἀποδείξεις εἰς χεῖρας, ὡτε
κατέπειν τὴν ὕβριν οἱ ἀπεσαλμέ
νοι οὗτοι τοῦ Σεχ—ουλ—Ἰσλάμη,
ἂν ἐγνωρίζον οἱ ἀκρασταὶ Ἰμῶν,
Ἰξοχώτατε, τί ἐτόλμων ἢ τί κα
τόρθουν οἱ ἡμέτ. Ἀρχιερεῖς κατὰ
τῶν δωροδόκων ἢ φανλεπιφάυλων
Βεῖση-πασάδων ἢ Χουλουσήδων
πρὶν σαλιῆτε Ἰμεῖς παρασάται ἀπὸ
τῶν ἐνταῦθα, ἢ θὰ ἐκάλυπτον τὸ
πρόσωπον ἡ, τὸ ὀλιγώτερον, θὰ
εὐρισκον παλὸ ἀνόουσιον τὸ προ
παρασκευασμένον εὐφυολογιεῶν
Σας ἔδεσμα, βεβαιώθητε. Καὶ δυ

νάμεθα, ναὶ, μὰ τὸν εἰλικρινῆ σε
βασμὸν ἢ τὴν ἀφοσίωσιν, ἢν τρέ
φομεν πρὸς τοὺς ἡγέτας τοῦ φιλε
λευθέρου Ἰγγλικῷ λαοῦ, ν' ἀ
ποδείξωμεν διὰ πραγμάτων ὅτι,
ἂν τὸ τότε Ἰγγλικὸν ὑπουργεῖ
ον ἐπέσελλεν ἡμῖν Βεῖσηδες ἢ Χου
λουσηδες ἀντὶ ν' ἀποσεῖλη τοὺς
περὶ Ἰμᾶς ἐν ἀπιστία διὰ τὸν
Ἰλληνικὸν πληθυσμὸν σιγηῖ, δὲν
θὰ ἔπραττον οὐδὲ θὰ ἔγραφον τό
σα μὲν δυσμενῆ κατ' ἡμῶν, τόσα
δὲ κολακευτικά ἢ συμφέροντα διὰ
τοὺς συνοίκους ἡμῖν, οὐδὲ θὰ προ
σεφύροντο "αὐτὰ τῆς μεγίστης ὑπο
λήψεως", μετ' ἧς φέρεσθε αὐτοῖς
Ἰμεῖς, διότι.....διότι τοὺς ἐγνώ
ριζον. Καὶ ὅμως δι' ἐκείνου, μό
νον αἰσθάνεται ἢ εὐγενῆς Ἰμῶν
καρδία ἢ προφέρει ἢ γλώσσα Ἰ
μῶν λόγους συμπαθείας. δι' ἡμᾶς
δὲ ἔχετε μόνον εἰρωνείας, ὕβρεις
κλπ. κρύφατε ἢ φανερά." Ἰν ὁ συ
νάδελφός Σας στρατηγὸς Γαριβάλ
δης, ἀποβάς εἰς τὴν Σικελίαν, ἂν
τί να ὑπερμαχήση τῶν συμφερόν
των τοῦ τυραννουμένου λαοῦ, συν
εμάχει ἢ ἐνίσχυε ἢ ἠύξανε τὴν δύ
ναμιν τῶν καθῆδων τοῦ Βίμβα
αἰρων ἐκ τοῦ μέσου τοὺς τέως ὑπερ
μάχους τοῦ λαοῦ, ὡς ἐποιήσατε Ἰ
μεῖς, φρονεῖτε ὅτι παραπλέοντες
Ἰγγλοι ναυτικοὶ θὰ τὸν ἐχειροκρό
τουν, ὡς Ἰμᾶς οἱ ὑπάλληλοί Σας;
Καὶ ἔπειτα ὑποθέτετε, Ἰξοχώτα
τε, ὅτι εἶναι εὐχαριστημένος ἢ δὴ
ἐνθουσιασμένος ὑπὲρ τῆς Ἰμετ.
Διοικήσεως ὁ Ἰλληνικὸς πληθυ
σμός. ὡ καιροί, ὡ ἡθῆ!!

HIS EXCELLENCY THE HIGH COMMISSIONER.

We, in common with those who
conduct journals in general, are
well aware of those principles which
exist in reference to the manner
of criticising public men in the
offices they hold, as distinguished
from the same, in their private

capacity. We say this, as, a portioⁿ
of the press here, has been accused
of writing in a spirit personally
hostile to the present High Com
missioner Sir R. Biddulph. Now we
are for our part, quite ready to
credit him, as a Gentleman, in his
private capacity, with all those
estimable, if not excessively bril
liant, qualities which a recent arti
cle in the London "Times" had the
good nature graciously to invest
him with, and we are against him
here, only, in his administrative
capacity. Nothing would have given
us more pleasure if, in the exercise
of that duty we owe to the public,
we could have generally commen
ded Sir R. Biddulph, both for in
tention and capacity; but, unfortu
nately, up to the present, honestly
we have been unable to do neither.
Whatever improvements have been,
or may be in the future bestowed
on this Island, have been obtained
simply in his teeth, as witness, his
hand and signature in his dis
patches in the Blue books.

That system which seems to be
the one most pleasing to Sir R.
Biddulph's mind, is very concisely
shown, as well as English public
opinion on it, by the following
extract from an article which appea
red in the "Daily News" at the
time of Sir H. Layard's six hours
visit to this island.

"It is stated that Sir Henry
Layard, who has just made the
tour of Cyprus, has reported to the
Foreign Office that" the inhabitants
are well satisfied with British rule.
"We can easily believe, that such
a report has been made, though it
is more difficult to understand the
grounds of Cypriote satisfaction.
The advantages secured for the
people who awoke one morning
to find their island famous as the
pivot on which the salvation of
"Our Empire in the East," was to
turn, may be briefly stated.
In the name of England the sy
stem of forced labour has been esta

blished, the liberty of the press has been restrained, the use of the Greek tongue, the language of four-fifths of the people, has been prohibited in all official intercourse; it has been decreed that non but Turkish or British subjects may hold land; an ordinance has been passed endowing the Governor and Council with power to banish whom they please without the troublesome formality of trial; and in one notorious instance at least, the religious feelings of the people have been wounded by the committal of two of their priests to the common gaol, when their beards suffered the sacrilege of the shears. Here as Mr. Gladstone has exclaimed are seven shining stars for the new sub-diadem which her Gracious Majesty will now be entitled to wear as liege of the Sultan in the Island of Cyprus. If the Cypriotes are "satisfied" with these things, they must, to adopt a familiar phrase, be accustomed to take their pleasure sadly. But there is another and scarcely less important consideration which Sir H. Layard seems to have altogether omitted from view. There are always two parties to a bargain; and, admitting the accentric complacency of the people of Cyprus, there remains the question, how far the satisfaction, triumphantly recorded, finds an echo in England when our share of the profit is cast up?"

And when we add to this, that Sir R. Biddulph has later invoked the name and power and authority of the Vali of Rhodes, not only against the inhabitants of this Island but against his own country men too, we think that Liberals may be excused for doubting in what, one real liberal principle, Sir R. Biddulph's liberalism consists, unless they are disposed to admit that all difference between political principles consists simply in mere words and that all the rest is nothing. If this be the case there exists then perhaps, very little difference between the Queen and the Sultan; and we may notice here too, that in Mrs. Scott-Steverson's recent work, "A Ride through Asia Minor" Sir R. Biddulph is twice referred to, in his favorite make-up, as the "Vali Pacha of Cyprus" (Page 13 and 74) In conclusion we say that most probably Sir R. Biddulph would find himself in England, less an object of respect than of curiosity in this his favorite character, unless we mistake very much the opinions as judged by their past history of the Anglo-Saxon race.

LARNACA 24 NOVEMBER 1881.

Dear Sir,

Allow me to say a few words in answer to some remarks of the Editor of "the Cyprus Times", to which certainly I should not have answered, because he is stating what it is well

known here to be false, if I did not know that an occasion will be seized by some people, to circulate his nasty paper and to affirm that his visions are facts.

The Editor of "the Cyprus Times" speaking about the robberies and murders which happen in the Island, concludes in a certain way that the people are not ripe for the reforms it is intended to introduce in the administration of the Island, and that more coercive measures should be employed than hitherto. One who has followed the state of that Editor's mind, will be rather surprised to see such statements made by him. Before he went on a tour to Troodos where the higher English Officials were staying he spoke in quite a different tone on every point. And his opinions on this particular point were, that there was a slack on the part of the police in the performance of their duties, and that proper care was not taken in seizing the culprits. But now, as by Fairy's golden rod he has become quite another man, of very different opinions, and says that the Cypriotes are so lawless as to declare in the fashionable cafes that, they will stab any person obnoxious to the orthodox community. The Cypriotes are well known as a peaceable people, and such nonsense will be laughed at. The Editor himself must be well aware that this cannot be true, since he has proved a real plague to the natives insulting them systematically since his return from Troodos, in the most scurrilous language, and not sparing even the fair sex, has been left quiet and nothing else was done to him, than some rotten eggs thrown at him when he was at Limassol.

Speaking of scurrility of language, we may just mention here that the Editor of the "Cyprus Times", has imitated Mr. Phillipson in saying that others insult him in a scurrilous language. Mr. Phillipson having assaulted Mr. Nicolaki Georgi adi, one of our most respectable fellow-citizens and having nearly killed him, brought an action against him for assault!!! But returns a non moultion; We were saying that the Editor of "the Cyprus Times" was of opinion that there was a slack on the part of the police in the performance of their duties. This opinion was quite right and agreed with the opinion of the inhabitants of Larnaca, who petitioned His Excellency the High Commissioner complaining against the neglect of the police. In that petition under date April 7 1881 it was suggested that the culprits would be more easily detected if native Greeks were employed as detectives, and complaints were made against the police, for allowing vagabonds to rove free without the police keeping an eye upon them.

The suggestion was approved by the Colonial Secretary, who writing under date 13 July 1881 to the High Commissioner says: "In a country where two thirds of the population or more (1) use the Greek tongue, it is essential for the detection of the crime that the police force should comprise a due proportion of men conversant with it." How far these instructions were followed it is well known; We shall only say that if the police were better constituted, culprits would not escape in such small and thinly populated places. The culprits in many cases have been proved to be foreigners, and proportionally very few thefts happen and murders are very rare. The only theft which is carried on on a large scale, is sheep-stealing and this might be easily stopped if the local Government would take the necessary step.

(1) The population of Cyprus consists of 187000 persons out of which 145000 are Greeks and more 160000 speak Greek.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ευχαρίστως αναγγέλλομεν ότι από της προσεχούς Πέμπτης άρξε τμη ή στρατιωτική μουσική παιανίζουσα εν τῷ συνήθει μέρει της πόλεως άπαξ της εβδομάδος προς τέρψιν των κατοίκων. Πρός τον κτλ λον κάγαθόν Συνταγματάρχη κ. Hakket ε' φρίζομεν προκαταβολικώς τας ευχαριστίας των τε ήμετέρων συμπολιτών ή ήμων.

Η Κυβέρνησις εζήτησε παρα της Δημαρχίας ήμων όπως παραχωρήση αυτή επ' εν οικίῳ δύο δωμάτια εν τῷ δημοτικῷ Νοσοκομείῳ δια φαρμακείον. Ο Δήμαρχος καλῶς ποιῶν απήντησεν ότι ευχαρίστως παραχωρεῖ τὰ δύο δωμάτια δωρεάν, αφοῦ άλλως τε ή Κυβέρνησις πληρώνει τὸν δια τῷ νοσοκομείῳ ἰατρὸν ή παρέχει δωρεάν φάρμακα δια τὸς εν αὐτῷ νοσηλευμένους άπόρους.

Πρὸ πέντε ήμερῶν εἶχεν άφιχθῆ ένταῦθα εκ Μερσίνης πλοῖον, ἐδόθη δὲ τῷ πλοίαρχῳ αὐτοῦ άδελφά ελευθεροκοινωνίας αφοῦ ο πλοῖ

αρχος ἐπὶ δύο ήμέρας περιεφέρετο ανά την πόλιν ή συνηλλάττετο μετ' εμπόρων, αἴφνης ο λιμεναρχης προσάσσει αὐτὸν ν' αποπλεύση εις Λάρνακα ὅπως ὑποση κάθαρσιν!!] διότι παρετήρησεν ότι κατά παλαιάν τινα εἰδοποίησιν ή αι εκ Μερσίνης προελεύσεις επρεπε να υποβάλλωνται εις κάθαρσιν. Μὴ χειρότερα!

Τῆν Πέμπτην περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ. ὑσθάνθημεν οὐχί ελαφρὸν σεισμόν.

Γνωστὸν τυγχάνει ότι Ἰδαρὲ συμβούλιον δὲν ὑπάρχει παρ' ή μῖν, δις προσκληθέντων τῶν πολιτῶν ή ἐπαρχιωτῶν ὅπως ἐκλέξωσι τὰ δι' αὐτὸ μέλη ή ἀρνηθέντων να ὑπακούσωσιν ἔνεκα τοῦ ότι οἱ εν αὐτῷ Ὄσωμανοὶ ἀπετέλουν πάντοτε πλειονοψηφίαν, ὡς εκ της ὁποίας τὰ πάντα ἐγίνοντο ὡς αὐτοὶ ήθελον. Η Διοίκησις λοιπὸν προσέκαλεσε τὴν Τετάρτην δύο τῶν παρ' ήμῖν αξιο ἰμων εμπόρων ὅπως μετ' αὐτῶν ὀρίση τὰς τιμὰς τῶν διαφόρων προϊόντων δια τὸ τρέχον ἔτος' ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἔτερος, εκτός τοῦ Μαλμουδῆρη, Ὄθωμανὸς ὑπῆρχεν, ὠρίσθη δικαία ἀποκοπή ἐφ' ὄλων τῶν προϊόντων. Εἴχομεν λοιπὸν δίκαιον γράψαντες τσαῦτα κατά τοῦ ἀδίκως συγκροτημένου ή λειτουργούντος συμβουλίου τούτου, οἱ δὲ ήμετεροι ἀνπολιτῆαι ή ἐπαρχιωτῆαι καλῶς ἐπραξαν ἀρνηθέντες να προβῶσι, κατά τὴν διαταγήν της Κυβερνήσεως, εις ἐκλαγήν μελῶν εν αὐτῷ.

Τὸ τὴν Τρίτην ἀναμενόμενον εκ Κ)πόλεως Αὐστριακὸν ἔνεκα κακοκαιρίας κατέπλευσεν εις Λάρνακα τὴν Τετάρτην χωρὶς να προσεγγίση εἰς τὸν λιμένα ήμων εκ τούτου αἱ δια τὸ ἔξωτερικὸν πραγματεῖται φορτωθεῖσαι ἐπὶ φορηγίδωκ ὅπως ἐπιβιβασθῶσιν εις τὸ ἀτάπλοιον καθεστέρησαν, ὑπεσάντων τῶν, εμπόρων οὐχί μικρὰς ζημίας.

Η Δημαρχία θέλει ἐξετάζει τοὺς εις τοὺς εμπόρους ὑπὸ τῶν χωρικῶν πωλουμένους οἶνους μήπως εν αὐτοῖς ὑπάρχη ξένη τις χρωματιστικὴ ὕλη, βαρὺ δὲ πρόσμιμον ή φυλάκισις θέλει ἐπιβάλλεσθαι ὑπὸ της Ἀρχῆς εις ἐκείνον, οὔτινος ο οἶνος ήθελεν εὔρεθῆ γενοθευμένους.

Ο εν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπογραμμιστὸς κ. Θόμισων, κατῆρ του Ὑποδιοικητοῦ Λε

μησοῦ, ἐλθὼν πρό τινος εις Κῶ προν ή περιελθὼν διάφορα αὐτης μέρη, εὔρίσκειται ήδη ένταῦθα.

Καθὰ γράφουσιν ήμῖν εκ Λευκωσίας, οὐκ ὀλίγα βροχίῳ κατέπεσον κατά τὰ μέρη ἐκείνα κατά τὰς αρχὰς της εβδομάδος ταύτης, εἰσέτι ὁμως δὲν ἐχορτάσθη ή γῆ. Ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου κατέπεσον ή πάλιν οὐκ ὀλίγα χιόνες.

Οἱ εν τοῖς ὄυσιν Ἰδαρὲ Συμβουλίοις ή τῷ Δημαρχείῳ Λευκωσίας Ἕλληνας πάρεδροι ἔπειλαν τῷ Μ. Ἀρμοσῆ δια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τὰς παραιτήσεις των προϋτίθεντο δὲ ή οἱ εν Κερυνείῳ να πράξωσι τούτο. Καὶ ο Ἀρχιεπίσκοπος δὲ ή οἱ Ἀρχιερεῖς γράφουσι τῷ Ἀρμοσῆ ότι δὲν θὰ παρεδρεύωσιν εν τοῖς Συμβουλίοις Ἰδαρὲ ἔως οὔ ἐπέλθῃ ή διόρθωσις τῶν κακῶς ἐχόντων. Παρητήθη ή ο κ. Μ Σιζακαλλῆς εκ της ἐπι της ἀκρίδος ἐπι ροπής.

Η Α. Μ. ο Ἀρχιεπίσκοπος προσκληθεῖς εις γεῦμα ὑπὸ της Α. Ἐξ τοῦ Μ Ἀρμοσοῦ, εὐγενῶς ήρηθή να δεχθῆ τὴν πρόσκλησιν.

Limassol 18, 11. 81.
To the Editor of the "Alethia"
Sir
Would you kindly insert to your next issue the enclose copy and by so doing you oblige.

Your faithfully
F. V. Braggiottis.
Copy of a letter to the Editor of the Cyprus Herald—
Sir

I have noticed with much pain the paragraph in your issue of the 16th inst relative to a stabbing case which occurred in coffee kept by Mr. John Cathirina of this town in which my name is mentioned in what I must say I consider an unwarrantable manner I was not present when the Greek was stabbed but was passing by later on when some Greeks run out and assaulted a Maltese man I had nothing whatever to do with the matter it was not assaulted by either Greeks Maltese or any other nationality As my store is in the same Street your inaccurate and I think unjust mention of name is likely to do me harm if uncontradicted and I therefore request you to insert this contradiction in your next issue. It is my intention also to publish this letter in other news paper.

F. I. Braggioti
Army & Navy Club.
Limassol 18—11—81.

Τὴν 2]14 Νοεμβρ. ἐγένετο ή εις τὴν Ἑλλάδα παράδοσις ή τοῦ τελευταίου διαμερίσματος, τοῦ Βώλου, τυχόντος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐνθουσιωδεστάτης ὑπαδοχῆς ὑφ' ὄλων τῶν κατοίκων ἀναξαρτήτως φυλῆς ή θρησκείας. Μετ' ὄλ

γον επισκέπτεται ή η Α. Μ. ο βασιλεύς Γεώργιος την νύαν ταύτην κτήσιν του.

Παρά της Αρχιγραμματείας άπεσάλη ήμιν άγγλικόν αντίγραφον έπισολής του Λόρδου Κίμβερλεϋ προς τον Μ. Αρμοστήν, έν η σημειώνται ο σκοπός της είς Κύπρον άποσολής του έσχάτως άφικθέντος είς την νήσον κ. Φαίρφηλδ, ύπαλλήλου έν τή ύπουργείω των Αποικιών. Η έπισολή αυτή έχει έν μεταφράσει ώς εξής

Εν Λονδίνω οδός Downing 13 8βρίου 1881.

Προς τον Αντισράτηγον Sir P. Βιδωλφ κτλ. κτλ. Μέγαν Αρμοστήν της Νήσου Κύπρου.

Κύριε.

Επί σκοπώ του πραγματοποιήσαι την σκέψιν την όποιαν έισηγήσασθε ότι είχοι την τιμήν να όμιλήσω μεθ' ύμων περί των πραγμάτων της Κύπρου κατά την έν Αγγλία τελευταίαν διαμοίρη ύμω, ότι θα ήτο πλεονέκτημα δι' ύμας να έχητε δι' όλον χρονόν την βεβαίαν μέλους τινός του ύπουργείου τούτου, εξέλεξα διά την ύπηρεσίαν ταύτην τον κ. Ε. Φαίρφηλδ, όστι από τή μεταβίβασιν της άποστολής της Κύπρου εκ του ύπουργείου των έπισημικών έλεγε σπειδαίον μέρος είς την μετά της νήσου συνδεδεμένη έργασίαν.

Ο κ. Φαίρφηλδ άφικθήσεται είς την νήσον κατά τας αρχάς Νοεμβρίου. Το κύριον καθήκον του έσται το να σκεφθώ προσοπικώς μεθ' ύμων έφ' όλων των έσπερμων ζητημάτων, ιδίως δε των έχόντων αί κοινωκόων χαρακτήρα, ή να θέσθ είς την ύμέτερον διάθεσιν τας γνώσεις, τας όποιαις απέκτησεν έν τώ ύπουργείω τούτω περί του τρόπου, καθ' όν διοικητικά ζητήματα ήμεις ές ύμιν, τα όποια παρουσιάζονται έν Κύπρω, έπιτυχώς ένομοίωσαν έν ταις άποφάσεσι. Κι ή περίστασις της έπισκέψέω του έσται άρμόδια δι' ύμας όπως απολαύσητε είς των κυριωτέρων άξιωματικών της Κυβερνήσεως περιληπτικά εκθέσει η έισηγήσει, τας όποιαις ούτοι θα ήδύνατο να έδώσι περί των λεπτομερειών της διοικήσεως της νήσου.

Όταν ο κ. Φαίρφηλδ έπανάθη είς Αγγλίαν θα παρακλώσω αυτό, να μ' έφοδιάσθ με σχετικόν ύπόμνημα επί των αντικειμένων, άτινα έφείλκυσαν την προσοχήν του ή θέλετε ή ύμεις έφοδιασθ με έν τοιούτον αντίγραφον προς οδηγίαν ύμων πριν έπισημώσθ ούδιμία πράξις επ' ούτου.

Παρακαλώσε να παράσχητε είς τον κ. Φαίρφηλδ τοιαύτη βοήθειαν, έν θα έλαβαν άν άγκη, είν πρός περιοδία ή έπισημωεί, ή να διατάξητε τούς ύπαλλήλους των διαφόρων διαμερισμάτων της Διοικήσεως ύμων όπως παρασχωσιν αύτω όλας τας άναγκαίας πληροφορίας έγγραφους τε ή προφορικάς.

Έχω την τιμήν να ήμαι, Κύριε, κτλ. Υπογρ. Κίμβερλεϋ.

Τα "Ημερήσια Μέα" ήμεθ Νοεμβρίου (έν τή στήλη των σπουδαιοτέρων είδήσεων) δημοσιεύουσι τά ακόλουθα.

"Δι' έπιστολήν εκ Κύπρου πληροφορούμεθα την παντελή άπόσβιν ενος των εκει Δημαρχίων. Πρό τινος καιρού τα μέλη του έν Λάρνακι συμβουλίου έχον παραιτηθῆ έν σώματι, ήδη δε ή ο Δημαρχος κ. Ζ. Δ. Περίδης ήκολούθησε τώ παράδειγμα των. Έν τή προς τον Διοικητήν του διαμερισματος έπιστολή του δίδει ως λόγον της παραίτησεως του την παντελή αύτου άνάκλησιν είς τήν άποσολήν την αί-

πραξι, ή ύποσφίξιν των διοικητικών άρχών προς προαγωγήν των συμφερόντων της πόλεως. Θεωρεί δε ότι δημαρχίον άνευ συμβουλίου τερούμενον των άναγκαίων του είσοδημάτων προς κλήρωσιν των χρεών του, ή βεβαρημένον από μεγάλα χρέη δέν είμπορεί παρά να ήναι καταδικασμένον άποθάνην έν καχεξίη. Ως λέγεται ο πατήρ του παραιτηθέντος δημαρχου ήτό ποτε διδάσκαλος της Έλληνικής παρά τή Δουκι του Sutherland".

Έν Λατίθω τῆ 7 Νοεμβρ. 81.

Κύριε Συντάκτα της "Αληθείας".

Παρακαλώσε όπως καταχωρήσητε έν τώ άξιολόγω ύμων φύλλω τον διορισμένον, ως διδάσκαλον έν τή ήμέτερα Δημοτική Σχολή, του άξιότιμου νέου κ. Τηλεμάχου Καλλονά (έκ Κ) πόλεως πρό ενος έν αυτού άφικόμενου ή έν Λευκωσία μετελθόντος, κατά τώ διάστημα τούτο, τον κατ' είδίαν διδάσκαλον της Έλληνικής ή των έμπορικων μαθημάτων ως ή των της Γυναστικής έν τή της πρωτεύουσας Σχολή] άντι λιρών Γαλλίας 75 συμπεριλαμβανομένης κατά τώ ήμισυ ή της τροφής του.

Προτίθειαι δε να διδάξῃ την Έλληνικήν είς τας δύο ανωτέρας τάξεις ως ή την Γαλλικήν είς την ανωτάτην.— Έν τή αύτῃ δε Σχολή διδάσκειται ή η Αγγλική υπό του ευγενούς νέου κ. Loushou υπό της Κυβερνήσεως διορισθέντος.

Είς των συνδρομητών σας

(Κύριον άρθρον εκ της ύπ' αριθ. 4 "Cyprus Herald".)

Λίαν έπιθυμούμεν να έπιλαμβανώμεθα παντός, πράγματιος, περί του όποιου πραγματευόμεθα, μετ' άπραξίας ή άπαθείας ή να κρίνωμεν περί αυτού ή να συζητήσωμεν αυτό ψυχρως ή άμεροληπτως, άλλ' ή ισχυρογνωμοσύνη ή ή βλακία της φιλονείκου φατρίας υπερμέτρως μάς έξερεδίζει κατά την παρούσαν στιγμήν προφασκευαί γίνονται υπό του την έλλην. γλώσσαν όμιλούντος λαού, όπως άποσάλη Έπιτροπή προς την Α. Έξ. τον Μ. Αρμ., ήτις [έπιτροπή] προτίθειαι, καθώς έπληροφορήσωμεν τούς αναγν. μας να θέσθ ύπ' ύψει της Α. Έξ. τα παράτονα του την έλλ. γλώσσ. όμιλούντος πληθυσμού της Κύπρου. Καλώς. Αλλά θα ήτο συνταγματικότερον, εάν τα την έλλην. όμιλούντα μέλη του νομοθετικού Συμβουλίου έφερον τώ αντικείμενον των παραπόνων ένώπιον της Α. Έξ. με τον πρόποντα τρόπον, δηλ. εισάγοντα τώ αντικείμενον των είς αυτό τώ νομοθετικόν συμβούλιον. Αντί τούτου έπιτροπή προτίθειαι να κάμη την πράξιν ταύτην, ήτις έπρεπε να γείνη υπό του νόμου: σύμβουλ. αλλά δέν δύναται ή διατι; διότι τα χριστιανικά μέλη έγκατέλειψαν τας θέσεις των κατά την στιγμήν καθ' ήν θα έχρησιλοποιούν την έξουσίαν των ως μέλη του νομοθετικού συμβουλίου της νήσου όπως έπισφύρωσι την προσοχήν είς τας παράτονα του λαού, τον όποιον άντιπροσωπεύουσι. Τώρα εν ή έπιτροπή διοργανούται ή έως εϋ γίγη δεκτῆ ή ιλάξῃ απήντησιν παρά του Αρμοστού όστις μετά της συνήθους ευγενείας ή περισέψιως συγκατένευσε να την άκούσθ, θα ήτο φυσικόν να υποθίσωμεν ότι ο λαός, εκ μέρους του όποιου ή έπιτροπή προτίθειαι να όμιλήσθ προς τον Αρμοστήν, ή όστις περιμένει να άνακουφισθῃ τώ παράπονά του δια

του Αρμοστού ή εάν δέν προσεπάθει [ο λαός] όσον ήδύνατο να συμφιλιωθῃ μετά του Αρμοστού δι' εύσεβάσου ή εύέλπιδος τρόπου, ήφειλεν τουλάχιστον να έγκρατευθῇ από του να δείξῃ (τῆ Αρμ.) έτερον δείγμα τοιαύτης τραχύτητος, ήτις πραγματικώς νομιζόμεν ήδύνατο μόνον να δείχθῃ υπό τάξινως τινος έλληνιστί όμιλούντων Κυπρίων ήδύνατό τις να νομίση ότι αυτό τώ συμφέρον των θα τούς έκράτει ήσύχους, έως ότου ή έπιτυχία της έπιτροπής των έγινετο γνωστή κατά τον ήνα ή κατά τον άλλον τρόπον. άλλ' όχι με την έπαρσιν, ήτις ήγέρθη άφ' ότου άνεκουφίσθησαν του τουρκ. ζυγού, οι πατριώται ούτοι κύριοι της φιλονείκου φατρίας αρνούνται να παρευρεθώσιν είς την ύποδοχήν του Αρμοστού επί της περιτάσει της έορτής του Κοιρπάρ βαϊράμίου, ή έφημερίαι τις, ήτις θεοίοι ότι εκφράζει τώ αισθημάτα του έλληνιστί όμιλούντος πληθυσμού, άκαίρως γαυγίζουσα άγάλλεται επί τῆ ιδέα ότι μόνον τρεις Έλληνες παρευρέθησαν είς την ύποδοχήν. Τό αληθές είαι ότι ο Αρμ. είναι πολύ φρόνιμος ή πολύ άγαπή τον πληθυσμόν όστις βλέπει είς την ύποχώρησιν του φόβον μίσους ή άπαρεσκείας είναι καιρός όπως ή βαρυσότης αύτη σταματήσθ λαός, όστις τόσο έντελώς χάνει την κεφαλήν του, είναι όλως άνάξιος να έπιφορτισθῃ με τας φροντίδας της σπουδαίας ύποδίσσεως της ζωής ή ειλικρινώς όμολογούμεν ότι νομιζόμεν ότι ο καιρός παρέτη, καθ' όν ή ύποδοχή των έπιτροπών τούτων ήδύνατο να άνακοπή. Υπάρχει νομοθ. συμβούλιον, ή κατάλληλος διώρυξ, διά την έκφρασιν όλων των παραπόνων ή έπιθυμίας μεταρρυθμίσεων. Ο την Έλλ. όμιλών πληθυσμός της Κύπρου έλαβε λίαν υφίπιδον ήλευθερίαν, άλλ' έχει όμως να μάθῃ την άξίαν της σωφροσύνης ή μετριότητος, διότι εκάστη παραχώρησις, ήτις τῆ γίνεται, συντελεί μόνον είς τώ να τον καθίσθ παραλογώτερον.

Οι Κύπριοι πρέπει να ένθυμηθώσιν ότι έχουσι τώρα άντιπροσωπευτικήν Κυβέρνησιν, ως αί πλείστα άποικία, έν ταις όποιαις τώ σύνταγμα είναι άκριβώς παρεμφερές προς τώ ένταύθα υφιστάμενον. ή άμως ή αύτῆ έτι ή ύπόσχεσις ότι ή Κυβέρνησις θέλει γείνη άντιπροσωπευτικότερα απέχει του να εύχαριστήσθ ή να συμφιλιώσθ (τούς Κυπρίους) αυτούς. Ενθέρμως παρακαλούμεν την Κυβέρνη. να σταματήσθ ή να σκεφθῇ καλώς, εάν ο λαός ήναι ήθέλος ενωρύτερας ήλευθερίας, ήτις προτίθειαι να τῆ χορηγηθῇ. Πρό της κατοχής της Αγγλίας νόμοι έγινοντο διά τον λαόν της νήσου δι' αυτοκρατοριού "αυτός έφα" ή Σουλτανικού ίραδῆ ή δι' ύπουργικῆς διαταγῆς τώρα όμως τουλάχιστον άντιπροσωπεύονται έν τῆ νομοθ. συμβουλ. όπως άντιπροσωπεύεται ο λαός έν ταις πλείταις των άποικιών της Μ. Βρετανίας, άλλ' ούτος (ο της Κύπρου λαός) δέν εύχαριστείται είς τούτο, ή άπαιτεί άμείωως να δῃ συνταγματικήν έξουσίαν έμπειριτωμένην είς τας χείρας του. Έδείχθησαν ήμιοι τοιαύτης έμπειροσύνης νομιζόμενοι ή βλίπομεν αυτούς έπαμένους μακράν της

Κυβερν. αντί να χορηγώσι πρόδυσμον βούθειαν. Ελέπομεν την ήφημ. "Αληθείαν" άναγγέλλουσαν ότι, ή χηρεύουσα θέσις, εκ του θανάτου του κ. Οικονομίδου προσήχθη τῆ κ. Π. Σαρίπογλου ή άπερρίφθη ότι ο κ. Περιστάνης παρητήθη της θέσις του έν καιρῆ καθ' όν άκούομεν τόσον πολλά περί των παραπόνων του έλληνιστί όμιλούντος πληθυσμού, όστις χωρίζεται ούτω εκ των συνταγματικωτέρων ή πλείονα έξουσίαν ενεχόντων μέσων του να προκαλέσσει μεταρρυθμίσεις ή να κάμωσιν ώστε αί φωναί των ν' άκουσθώσι με τώ τρόπον, όστις έπρεπε να ήκούετο.

Είναι δύσκολον να φαντασθῇ τις τίπραγμα περιμένεται να κερδηθῇ εκ της τοιαύτης άρνήσεως πρός όλας τας δημοσίους θέσεις. οι χριστιανοί κάτοικοι της Κύπρου άρνούνται τώρα να παρακάθηνται έν τοίς έδαρ έ συμβουλίαις..... Σχετικώς προς τώ ζήτημα του μη δέχασθαι κυβερνητικάς θέσεις παρτηρούμεν περιέργων γεγονός πιθανόν να ήναι σύμπτωσις τις. ή ν' άπαρδηθῇ είς την άποτροφήν μάλλον ή δυσαρέσκιαν, ήτις ύπάρχει παρά τῆ χριστιαν. πληθυσμού της Κύπρου ή καλούντες αυτούς πληθυσμόν, παρακαλούμεν τούς ινα γνώσασθαι να σημειώσωσιν ότι, ήμεις έννοούμεν διά της έκφράσεως ταύτης "πληθυσμόν των μεγάλων πόλεων" ή μόνον μίαν μερίδα αυτών. Η παράδοξος σύμπτωσις, όπως πολλοί την άποκαλοΰσιν, είναι λοιπόν ότι, ενφ' ο πατριωτισμός των ούτων καλουμένων "Έλληνίζοντων", θίκενται διά της θυσίας των θέσεων των ή διά της άπορρίψεως αυτών έν τῆ νομοθετ. συμβουλίω, τῆ Ιδαρῆ ή τοίς Δημοτικίς συμβουλίαις, παρατηρούμεν ότι είς ούδέν των επομένων συμβουλιών ύπάρχει μία μόνη θέσις χηρεύουσα χριστιανικών μελών, ήτοι είς τώ Τεμιζ συμβούλιον, είς τώ Εμποροδικειόν (Διτζαρέτ) ή είς τώ Ταβῆ. Έσκεφθμεν τώρα ότι πρέπει να ύπάρχει λόγος τις, ώστε να κατέχωνται πάντοτε τὰ τρία μνημονεύοντα συμβούλια ή οι διορισμοί έν αυτοίς να μη άπορρίπτονται, ενφ' αί τρεις πρώται. ούδέποτε συνεπληρώθησαν, των χηρεύουσών θέσεων περιφρονητικώς ή άπορριπτομένων. Αλλά τώ μόνον φώς, τώ όποιον δύναμεθα να ρίψωμεν επ' της ύποδίσσεως ταύτης, είναι ότι αί θέσεις είς τὰ τρία πρώτα συμβούλ. είναι άμισθοί, ενφ' ή κατοχή θέσεως τινος είς τώ Τεμιζ, Διτζαρέτ ή Ταβῆ φέρει μεθ' έαν της ήμισθόν τινα. Τούτα άραγε είναι ο λόγος; ή ο έλληνικός πατριωτισμός είναι περιωρισμένος είς την θυσίαν άμισθων θέσεων; φοβούμεθα ότι ούτω συμβαίνει, ή είναι έββαίον ότι, εάν ή κυβέρν' ήτοις κατάστασιν να προσφέρῃ θέσιν μετά καλούμισθού είς έκαστον ταραξίαν, θα ήκούομεν τον τελευταίον έλληνικόν πατριωτισμόν. Επειδή όμως ή Κυβέρν. δέν δύναται να πράξῃ τούτο, τώ μόνον πράγμα, όπερ μένει να γείνη, είναι τώ να έξασκοινηθῇ την διοίκησιν της νήσου καθ' τα ίδια αί της φώτα, άνεξαρτήτως της ταραχῆς ή της άχέρειτος άποχής των ούτω καλ. μνην πατριωτών μας.

"Dum me in Cyprus... By Mrs STEVENSON.

"Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΜΑΣ" ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΑΘ ΣΤΙΒΕΝΣΟΝ.

[συνέχεια εκ του ηγουμένου φύλλου].

Αί γυναίκες, [της Κύπρου] λέγει ή Κυρία Στίβενσον, δέν έχουσι ασιμότητα. Σελ. 130.

Συμφωνούν ως προς ταύτα οι φίλοι Αναγιώται της "Αληθείας"; Αναχωρούσα από τας Πλάτας διατρέχει νέον κέντρον, αλλ' ο σύζυγός της την σώζει ή εκτελεί έτερον Ηράκλειον έθλον. Πίπτει τὸ άλογόν της, ή η ίδια τὸ άλογον τὴν πλακόνει. "Η τρυφή τρουερά, ότε ο σύζυγός μου, όστις επήδησεν κατόπι μου, δε' άπλῆς σωματικῆς ευάρειας τὸ έστρεψεν από τὴν ούραν έως εἰς τὴν κεφαλὴν του ή με ηλευθέρωσεν. Ητο σχεσον θαύμα πῶς ο σύζυγός μου δέν έπαιθε τίποτε, διότι οι περιτάμνοι λέγουσαν ότι τὸ άλογον εἰς έπαισει ούτε τρυφή λαχέζον. Εαν δέν ητο εἰς εκ των ισχυροτέρων άνδρῶν τοῦ κόσμου!!] ούδέποτε εἰς εἰς κεν, άνω βοήθειας, τῶσαν υπερβολικόν βάρος". Σελ. 240.

Ομιλοῦσα περί του Αρχιεπισκόπου ή Κυρία Στίβενσον, μᾶς λέγει. "Ο Αρχιεπίσκοπος της Κύπρου εἰς Λευκωσίαν. Έκείνος ή ο Αρχιεπίσκοπος, ο όποιος ούδέποτε αναχωρεῖ από τὴν Κ]τολι. εἶναι οι μόνοι άρχηγοί εν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ, έχοντες τὸ δικαίωμα νά υπογράψωσι με έρυθρὰν μελάνην. Ο Αρχιεπίσκοπος πρέπει κατὰ νόμον νά βῆαι Κύπρως, ή ούδέεις κέρως εἰσπται νά γένῃ Ἐπίσκοπος εκτός εἰν νυμφευθῇ ή χρειούσῃ" [!!!] Σελ. 264.

Γνωρίζομεν ότι ο Αρχιεπίσκοπος υπογράφει δι' έρυθρᾶς μελάνης. Ἄλλα πῶς εἶναι ο Αρχιεπίσκοπος όστις ούδέποτε αναχωρεῖ της Κ]πόλεως ή όστις έχει τὸ εἶον προνόμιον; Κατὰ τὴν Κυρίαν Στίβενσον ο Αρχιεπίσκοπος της Κύπρου εἶναι παρ' ούμους [!:] Αρχιεπίσκοπος, άφού ούδέποτε ενυμφύθη, ή άφού όπως καταλήβη τις επισκοπικὴν θέσιν πρέπει νά νυμφευθῇ ή νά χρειούσῃ !!!

Η Κυρία Στίβενσον με γυναικίαν λεπτότητα, μᾶς πληροφορεῖ ότι "ίρις εἰνάνται νά νυμφευθῶσιν, αλλὰ μοναχοί ούδέποτε, τὸ όποιον εἰν άφαιρέ τὸ μέγιστον σκάνδαλον της διαρκούς παρουσίας τῶν γυναικοπαίδων εν τῆς μονατηρίας." Σελ. 265.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι τόσο λεπτόν, ότε μήμον Κυρία ηδύνατο νά τὸ εγγίση. Πραγματικῶς πρέπει νά έχη τις τὴν delicatess (λεπτότητα) της Κυρίας ταύτης, όπως εγγίση τοιαῦτα ζητήματα.

Κυρίως τις ηρώτησε τὴν Κυρίαν Στίβενσον, ως λέγει, εἰν πατήρησε τὴν διαφορὰν μεταξύ της φιλοξενίας Χριστιανικοῦ ή Τουρκικοῦ χωρίου. "Πῶς οίπρωτοι παρείχον φιλοξενίαν μόνον από φόνον (!) εἰψ οι δεύτεροι προσέφερον πάν ό,τι είχαν από έρπυτον ασήμα φιλοξενίας". "Ομολόγησα ότι ούδέποτε παρή-

τήρησα τὴν διαφορὰν, αλλ' υποβιάζομαι ότι υπάρχει μεγάλη αλήθεια εν τῇ παρτήρησιν." Σελ. 299.

Η φιλοξενία τῶν Κυπρίων εἶναι παραδειγματικῆ ή περί τοῦτου μαρτυροῦσι πάντες οι επισκεψθέντες τὴν Κύπρον ή πάντες οι γράψαντες περί αὐτῆς. Ἄλλ' ὅλος ο κόσμος γνωρίζει νά κρίνη καλύτερον τῆς Κυρίας Στίβενσον; "Συγχρότως, [λέγει ή Κυρία Στίβενσον] δέν πρέπει νά συγχέη τις τοὺς Κυπρίους με τοὺς ἀληθῆς Ἑλληνας. Οι Κύπριοι εἶναι βλάκες ή ούρηοί, δέν έχουσι φιλοδοξίαν, ούτε τὰς πατριωτικὰς πόθους τῶν Ἑλλήνων" [sic] Σελ. 300.

Τί λέγετε Κύπριοι; παραδέχεσθε τὴν γνώμην της εἰγουσῆς ταύτης Κυρίας; Ἴδου ἄλλη ἀνακάλυψις της Κυρίας Στίβενσον, τὴν όποιαν οι Κύπριοι θά ἀκούσωσι διὰ πρώτην φοράν, ή ίσως θα νομίσωσι τὰ γραφόμενα παρ' αὐτῆς τῆς Χαλιμάς.

(έπεται συνέχεια)

Ἐκ Κυπρίας 30]11 Νοεμβρ. 1881.

Κύριε Συντάκτα της "Αληθείας."

Ἐπόμενοι ή ἡμεῖς τῇ ἀρχῇ τοῦ νά εἰπῶμεν τὰ ἄξια εἰπῶν ή νά ψεγῶμεν τὰ ἄξια μομφῆς, παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς νά δημοσιεύσητε εἰς τὰς στήλας τοῦ ἄξιόλογου φύλλου Σας τὰ εἰς.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ λήξαν θέρος οι παρ' ἡμῖν ἀσθενῆς ή περισσόντες ἦσαν τόσο πολλοί, ότε υπερέβαιον τριπλασίως σχεδόν τὰς ἄγιαι, ή Σ. Κυβέρνησις εἰρησῆθη νά στείλῃ εἰς ἡμᾶς Ἄγγλων Ἰατρῶν μετ' ἐνός διευρημῆως ή ἐνός ζαπτιέ, όπως επισκεψθῇ τοὺς έχοντας ἀνάγκην ἐπισκέψεως ή παράσχη αὐταῖς τὰναγκαῖα φάρμακα. Ἄμα λοιπὸν τῇ σφίξει του, ο Ἰατρὸς ἰδοσκοῖσσε διὰ τοῦ μουκτάρη ότι προτίθει νά επισκεψθῇ τοὺς ἀπόρους ή νά περιθάλψῃ αὐτούς. Ἐσπευσαν λοιπὸν πρὸς αὐτὸν διάφοροι ἄσθενῆς ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατακίτρινοι εκ τοῦ πυρετοῦ, εἰς τοῦμοι τὴν βοήθειάν του. ο Ἰατρὸς οἷως παρατηρήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου του τὴν πληθὴν τῶν ἀσθενῶν, εἶπεν αὐτοῖς ότι δέν εἰσάλη δι' ὅλους εἰμὴ διὰ τοὺς ἀπόρους. ἔδωκε λοιπὸν εἰς τινας, οὗς αὐτὸς ἐνόμιζεν ἀπόρους, ὀλίγους κόκκους κινῆνης, εἰς δι τοὺς λοιποὺς, οὗς ἐνόμιζεν ἐπόρους, διέταξε ν' ἀπέλθωσιν εἰς Λευκωσίαν όπως δώσῃ αὐταῖς ἰατρικά, εἰπὼν ότι πρέπει νά πληρῶσωσιν εκτός τῶν ἰατρικῶν ή ἀπὸ 2]2 σελίν. διὰ πᾶσαν ἐπίσκεψιν. Προχωρήσας εν τῇ χωρίῳ ή ἰδῶν ή δεύτερον ή τρίτον ὄμιλον, εἶπε τὰ αὐτά, ὀδηγηθεῖς κατὰ πῦν τοῦ μουκτάρη πρὸς τινά παρὰ τὴν ὁδὸν κείμενον ἀσθενῆ, ἔδωκεν αὐτῇ κινῆνην εἰτε δι' ἀπελθῶν εἰς σσαθρωμένον τινὰ οἰκίσκον, εἰθα κατέκειτο ρεκέδν τός τις, εἰθῶμωσεν εἰπὼν ότι, οὔτος ή φέψ έχει εἰνα κο.ο.μ.ά.τι σ.πί.τι δέν εἶναι ἄπορος, ἔφυγε δέ χωρὶς νά τὸν επισκεψθῇ, εἰπὼν ότι διατάχθη νά περιτομηθῆται μόνον ἐκείνους, ὡν ή περιουσία δέν υπερβαίνει τὴν ἄξιαν τῶν ἰατρικῶν!!! Ἐπειδὴ δέ διέταξε τὸν μουκτάρη νά τῷ δειξῇ ἄλλους ἀπόρους ή οὔτος τῷ εἶπεν ότι ἀπόρωτε

ροι τοῦτου δέν ὑπῆρχον, ο Ἰατρὸς εἰσῆκασε τὸ μασιγιόν του διὰ νά τῷ κτυπήσῃ ἵτα ἀνεχώρησεν, ἀπαιτήσας ή λαβῶν ἔγγραφον ήτι επισκεψθῆ ἄπακτας τοὺς ἀπόρους!!! Καὶ ταῦτα πάντα, Κύριε Συντάκτα, όπως φαίνονται ότι κήδονται της ὑγείας τῶν ὑπηκόων τῶν!!!

Εἰς ἔνος εν Κ.Φραία.

Ἄγρότης τις επέσειλεν ἡμῖν τὸ κάτῳθι νόσιμον ποίημα, ὅπερ δημοσιεύομεν.

Φιλτατε Κύριε Συντάκτα.

Εἶδες ποτὲ τὸν Ἑλληνα σαρίκιον νά βάλῃ; Ἠλιπίδες, φίλε μου, ποτὲ νά τοῦ τὸ βάλουν Ἄγγλοι;

Δέν εἶναι τὸ σαρίκιον εἰβλημα τῆς δουλείας, Ἄναμνησκον ἐποχὰς ἐχθίστης τυρανίας;

Γιατὶ οι χωροφύλακες Ἑλληνας τὸ φοροῦσιν εἰταῦθα ἡν, ότ' εἰγυῖας τὸν τόπον διοικουσαν;

Εἰς τὴν Τουρκίαν σαρίκιον φοροῦσι, οι Σοφτάδες ή εν γέν' Ἰεροσολιμαῖται, Καϊήδες ή Μουλλάδες, εν ή οι Ζαπτιέδες της φέρουν ἄπλῶς τὸ φέσι.

Σ' τοὺς κυβερνωτάς με, αὐτὸ νί τῇ νά μὴ ἀρίσῃ, άφού οι νόμοι, ἡσικ' ἰστέι λειτουργοῦσιν καὶ με Νηζάρη ή Σερὶ τὸν τόπον διοικουσαν;

Τὴν περί Κύπρου σύμβασιν ἀνέγνωσεν διόλου; Ἄρθρον τι περί σαριανῶν ἀπήτησεν κατόλου;

Καὶ ὅμως ἄλλοτ' ο Βαλῆς τῶν Ν.ασων τοῦ Αἰγαίου Καϊσερλῆ Ἀχμέτ Πιεςᾶς, ὅταν μεις ἐπισκεψθῆ κ' ἐσπευσαν πρὸς ἐπίσκεψιν μέχρι τοῦ τελευταίου οἰ κάτοικοι της Λιμησοῦ, εν εἰγυῖως ἐδέχθη,

τότε ἐνώπιον πολλῶν κ' ἐνός τοῦ Σεραγιῶν προσέβαλεν Ὁθωμανὸν πάριρον συμβουλίον

φοροῦντα τὸ σαρίκιον εν ἐποχῇ πρὸς ὅδον "Ἀγὴ π.βακ.τι.μι.ζέ.κ.σο.ρε" εἰπὼν ὅτι Βαλῆς της Ρόδου, κ' αὐτὸν ἐπιτιμήσας, "οἰμντ ἄλὸ φράγκα κετσε με λῆ Π.πα.τι.σα.ζαν.ν.ι.σε.τι.γι.β.έ.σ.κι.ου.σο.ὐ.λ.πρα.κ.μα.λῆ"(1)

Τοιαῦτα εἶπε, φίλε μου, Βαλῆς ἀνατολίτης, τοῦ Κοραίου ὀπαδός, λευκότριχος ἄρθεσθης, καὶ πρὶν ἀκούη ή Τουρκὸν τὰ ἔσχατά της φάσῃ

(1) Ἐντροπή ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς μᾶς, τῶρα πρέπει νά εὐρωπαῖωμεν, διότι ή τοῦ Σουλτάνου τὸ θέλημα εἶναι νά ἀφήσωμεν τὰς παλαιὰς ἐξέτε.

εἰκῶς τὸ σαρίκιον εἶχε καταδικάσῃ. Νῦν δ' ὅμως ότε εἰγυῖας τὴν Νῆσον κυβερνοῦσιν εκείνου τουρκικώτερον φροντίζουεν νά φαινωσι.

Κί ἀντὶ ἐσπαιδευτήρια Ἑλλήνων νά συστήσων ή τὴν πατρίδα Ζήνωνος, Στασίμου κ' Εὐαγόρου

πρὸς εἶον ἀνεξάρτητον αὐτὶ τὸ ὀδηγήσων, ἀπ' ἐναντίας προσπαθοῦν τοῦ πατριωτικῆς ὄψρου,

τῆς γλώσσης τῶν προγόνων μας, να μᾶς ἀποξενώσωσιν, ή μ' ἰδιά μας χρήματα τοὺς Τούρκους νά μορφώσωσιν.

Τῇ λέξιν "μισελληνισμός" λέγουεν πῶς ἀγνοοῦσι κ' ὅμως αὐταῖ αι πράξεις των τριμῶς τὴν μαρτυροῦσι.

Ἄλλὰ τὰς πράξεις των αὐτᾶς, τὰ πάντα, θ' ἀναγγεῖλω τὴν κεντρικὴν Κυβέρνησιν αὐτοὺς θά καταγγεῖλω.

τοῦ Μεγῆτιμου Γλάδτωρος τὴν Σβατῆν χερσίαν τῇ σύγχρονον Κυπριακῆν θά πείλω Ἰσορίαν.

τὸ Κοινοβούλιον εκείνὸ τὸς κατομηρῶσιν, λιπομερῶς εκείν κρέπι τὰ πάντα ν' ἀριθμῶσω.

Ἄλλ' ή φωνή μου ή εκείν εν θ' ἄκουσθῃ, νομίζω, ή τί θά γράψωσιν απ' ἰδῶ ότι προεπαγαρόδίζω.

θά γράψωσιν "μή πιστεύετε, εἶναι τυχοδιώκτης, εν συμμιρίζετε αὐτὰ ο χωρικός κ' ἄγρότης."

Κ' ἐνταῦτοις ἡμοι δυσυχῶς ή χωρικός κ' ἄγρότης, ἄγρότης ὅμως, δέν εἶμι, αὔτε τυχοδιώκτης,

ἀλλ' ἐπαρχίας Κοιλανῶν ή νι ἐπαρχίως της κατ' ἔτος δι' τοὺς φόρους μου πληρῶνω εν τῆς πρώτοις.

13]25 Νοεμβρίου 1881.

Ἐκ τοῦ χωρίου Ἁγίου Θεράποντος της Ἐπαρχίας Κοιλανίου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Ἀνττροσυγκρικοῦ Ἀῶνδ προσεγγίζουσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ τον κατὰ πᾶσαν Τρίτην δεκαπενθημερίας προερχόμενα εκ Κ]πάλιως, Σμύρνης, Χίου, ή Ρόδου ή κατευθυνόμενα ἐνταῦθεν εἰς Λάρνακα, Βηρυτὸν, Ἰόπην, Πόρτ—Σάιτ ή Ἀλεξάνδρειαν. Δέχονται δέ πραγματικῶς δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου εἰς νά λυος συγκαταβατικῶς.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἔσπευτε σῶν ἑαυτῶν πρὸς τὸν πράκτορα κ. Χρ. Κοροῦνην.

Ἐκ Λιμησοῦ τῇ 8 Νοεμβρίου 1881.